

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/275/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5705210655
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Dobřík
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5705210655.25

Rozhodnutie

Sudca Okresného súdu v Martine JUDr. Miroslav Dobřík v právnej veci navrhovateľa: L. V. T., K.: XXXXXXXX, L. L. U. F., M. Z. XX, zast. MGA IURIS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni 10 proti odporcom : v rade 1/ F. F., W.. XX.XX.XXXX, F. Y., G.. L.. Z. XXXX/XX, v rade 2/ F. F., W.. XX.XX.XXXX, F. Y., G.. U. XXXX/XX, zast. JUDr. Jánom Repáňom, advokátom so sídlom v Martine, Ul. M.R.Štefánika 25 v konaní o zapl. 27.138,61 € s prísl. takto

rozhodol:

Odporcovia v rade 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 13.569,30 € so 6 % úrokom z omeškania od 24.03.2005 do zaplataenia všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Martine rozsudkom sp.zn. 9C 275/2005 zo dňa 25.10.2012 návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcom v rade 1/ a 2/ zaplatiť žalovanú istinu vo výške 27.138,61 € s príslušenstvom zamietol a to na základe skutkovom a právnom z toho dôvodu, že odporkyňa v rade 2/ dňa 17.09.2002 zavinila motorovým vozidlom patriacemu odporcovi v rade 1/ značky C. XXX, ev. č. T. XX-XX v Y. dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla značky Y. F. Y. XXX Z., X.. Č.. F. XXX E. (poškodeným je Y. U. L.). Šetrením bolo zistené, že v čase dopravnej nehody nebolo na motorovom vozidle C. XXX, X.. Č..T. XX-XX uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vzhľadom k tejto skutočnosti navrhovateľ poskytol z poistného garančného fondu poškodenému Y. U.Ú. L. poistné plnenie v časti, ktorá je predmetom návrhu. Navrhovateľ si preto toto právo na náhradu škody, ktorú za nich plnil poškodenej strane voči nim uplatnil a to listami z 08.02.2005 a 23.02.2005, pričom túto škodu odporcovia neuhradili. Svoj nárok opiera o ustanovenie § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka a to pokiaľ ide o odporcu v rade 1/. Pokiaľ ide o odporkyňu v rade 2/, svoj nárok opiera o ustanovenie § 420 ods. 1 O.z.. Navrhol, aby obaja odporcovia boli zaviazaní splatiť spoločne a nerozdielne žalovanú istinu spolu so 6 % ročným úrokom z omeškania ročne a to od 24.03.2005 do zaplataenia. Uplatnil si aj náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že nie je postačujúca úvaha súdu bez odborného vyjadrenia o tom, že nemožno vypracovať znalecký posudok na základe dôkazov, ktoré predložil a navrhol vykonať. Znalecký posudok možno vypracovať po vypočutí účastníkov dopravnej nehody. Túto skutočnosť konštatoval aj Okresný súd v Žiline v rozsudku sp.zn 24S 15/2003 zo dňa 18.12.2006, na závery ktorého poukázal prvostupňový súd v prejednávanej veci. Rovnako nesúhlasil s konštatovaním prvostupňového súdu, že bolo jeho povinnosťou preukázať, že stret prevádzok bol spôsobený zavinením konaním prevádzkovateľa, resp. porušením právnej povinnosti odporkyne v rade 2/. Zodpovednosť prevádzkovateľa má povahu všeobecnej objektívnej zodpovednosti a podmienkou jej

vzniku nie je protiprávny úkon osoby, ktorá za škodu zodpovedá. Subjekty zodpovednosti tu zodpovedajú zásadne bez ohľadu na zavinenie.

Krajský súd uznesením sp.zn. 7Co 21/2015 zo dňa 19.06.2016 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení okrem iného konštatoval, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov upravených v ust. § 427 a 431 O.z. je osobitný druh občianskoprávnej zodpovednosti, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na tejto zodpovednosti sa zavinené konanie nevyžaduje. Zavinenie môže mať význam najmä pri strete prevádzok (§ 431 O.z.). Aj v tomto prípade však ide o objektívnu zodpovednosť, t.j. zodpovednosť, ktorá vzniká bez ohľadu na zavinenie. Ak ide o vyporiadanie medzi dvomi alebo viacerými prevádzkovateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení škody. Táto účasť je objektívnou účasťou na spôsobení škody. Môže však spočívať aj v zavinení konaní alebo opomenutí niektorého prevádzkovateľa, pokiaľ ním bola založená príčinná súvislosť, ktorá viedla k vzniku škody. Tieto právne závery okresný súd však na daný zistený stav neaplikoval. Poukázal na to, že súčasťou úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je aj ustanovenie § 431 O.z.. Podľa neho sa posudzuje zodpovednosť prevádzkovateľov, ktorých prevádzky sa stretli, ale pokiaľ len ide o vyporiadanie výlučne medzi nimi. Treba poznamenať, že ust. § 431 O.z. neurčuje podmienky zodpovednosti prevádzkovateľa dopravných prostriedkov. Tie sú uvedené v ust. § § 427 a 428 O.z.. O aplikácii tohto zákonného ustanovenia je rozhodujúca účasť na pôsobení vzniknutej škody, čo predpokladá vyhodnotenie všetkých skutkových okolností konkrétneho stretu prevádzok. Ide predovšetkým o objektívnu zodpovednosť, pretože ust. § 431, ako už bolo konštatované, nadväzuje na právnu úpravu podľa ust. § § 427 a 428 O.z., pri ktorej je rozhodná účasť, ktorú mali prevádzkovatelia na spôsobení vzniknutej škody. Aj keď býva zavinené porušenie právnej povinnosti významnou okolnosťou z hľadiska príčiny stretu prevádzok, pri posúdení miery účasti prevádzkovateľov na strete sa vychádza zo všetkých okolností stretu, teda nielen tých, ktoré boli vyvolané protiprávnym konaním. V prípade, že protiprávne konanie nebolo zistené, nie je vylúčené vyporiadanie podľa § 431 O.z., ak priebeh dopravnej nehody svedčí o takejto objektívnej účasti prevádzkovateľa na konkrétnej kolízii, ktorá je v príčinnej súvislosti so vznikom škody. V zrušujúcom uznesení okrem iného uviedol, že okresný súd v ďalšom konaní pri posudzovaní zodpovednosti za škodu spôsobenú stretom prevádzok v zmysle ust. § 431 O.z. sa bude zaoberať hodnotením miery účasti oboch prevádzkovateľov na pôsobení celkovej škody vzniknutej zo stretu ich vozidiel a bude skúmať skutkové okolnosti konkrétneho stretu, jeho hlavnej príčiny a to izolovane ako aj vo vzájomnej súvislosti z hľadiska ich významu pre vznik škody prihliadne aj na prípadné zavinenie niektorého prevádzkovateľa týchto prevádzok. Posúdi, ktoré okolnosti alebo konanie, resp. opomenutie boli, resp. neboli v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou. Pri vykonávaní dôkazov a ich hodnotení bude dôsledne aplikovať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujúce procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov. V prípade hodnotenia je potrebné klásť dôkaz pri dodržiavaní zásady priamosti a ústnosti občianskeho súdneho konania v zmysle ktorých nemožno hodnotiť dôkazy bez ich vykonania.

V intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline okresný súd doplnil dokazovanie opätovným vypočutím účastníkov, svedkov Y. Y. S., T. Q., C. Z., Y. W., spisom Okresného súdu Žilina sp.zn. 24S 15/2003, oznámením znalca K.. T. Y., odpoveďou Okresné riaditeľstvo policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát v F. F., vyčíslením hodnoty vozidla a výšky škody, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi doteraz vykonanými.

Navrhovateľ trval na svojom návrhu v celom rozsahu.

Odporkyňa v rade 2/ vo svojej výpovedi uvádzala, že v križovatke videla stáť motorové vozidlo so zapnutým výstražným svetelným zariadením. Ďalej vo svojej výpovedi uviedla, že toto motorové vozidlo odchádzalo smerom na Ž. a ona mala vo svojom smere jazdy zelenú svetelnú signalizáciu. Tiež tvrdila, že nevidela zastavovací terčik, ktorý mal mať vztýčený policajt v sprievodnom vozidle na pravej strane vozidla, t.j. na strane vzdialenejšej od nej. Nemohla vidieť prichádzať sprievodné vozidlo značky Y. v smere od F. F., nakoľko toto prichádzalo v strednom jazdnom pruhu a vo vedľajšom jazdnom pruhu bližšie ku nej stálo nákladné motorové vozidlo, ktoré jej zakrývalo výhľad.

Svedkyňa Y. Y. S. na pojednávaní uviedla, že bola účastníčkou nehody, ktorá sa stala 17.09.2002. Na predmetnú križovatku išla zo smeru od Ž.. Nakoľko svietila červená signalizácia, tak s motorovým vozidlom zastala. Evidovala len húkajúce motorové vozidlo, ktoré išlo zo smeru od F. F.. Taktiež videla, ako sa pohlo motorové vozidlo z T.. Došlo k zrážke, v dôsledku čoho motorové vozidlo idúce zo smeru

od F. F. bolo odhodené až do jej auta. Nevedela si spomenúť, či na križovatke bolo iné auto. Nevedela uviesť, ako dlho stála na červené svetlo. Taktiež podľa nej motorové vozidlo prichádzajúce zo smeru z T.Á. sa pohlo. Nevedela sa vyjadriť, z akého dôvodu sa dalo do pohybu, či došlo k zmene svetelnej signalizácie. Na viac si nepamätala.

Svedok T. Q., ktorý bol vodičom dopravného motorového vozidla Y. F. na pojednávaní uviedol, že už v tejto veci vypovedal na polícii. Popísal, ako prebieha dopravný takéhoto vozidla W. F. L.. Najprv do križovatky vchádza sprievodné vozidlo z toho dôvodu, aby zabezpečilo priechod nasledujúceho sprievodu, ktorý sprevádza motorové vozidlo W. F. L.. Takto to bolo aj v tomto prípade. Navzájom motorové vozidlo medzi sebou komunikujú cez vysielaciu. Nevedel uviesť, či bolo oznámené zo sprievodného vozidla, že môžu prejsť križovatkou. Pri príchode na predmetnú križovatkou prichádzal v strednom jazdnom pruhu. Po obidvoch stranách boli nákladné vozidlá. Boli zapnuté svetelné aj zvukové signalizačné zariadenia. Podľa neho sprievodné vozidlo stálo v križovatke. Všetky motorové vozidlá rešpektovali signalizáciu sprievodného vozidla, až na motorové vozidlo C., ktoré viedla odporkyňa v rade 2/. Nemohol zabrániť zrážke s týmto motorovým vozidlom. Nevedel vysvetliť krátky časový úsek, aký bol vyznačený, nakoľko odchod z F. F. bol vyznačený hodinou 12:50 hod. a k nehode došlo o 13.25 hod. . Podľa neho je asi chyba v tomto zápise, nakoľko nie je možné za takýto krátky čas prejsť zhruba 70 km.

Svedok C. Z. na pojednávaní uviedol, že si už presne na celú situáciu nepamätá vzhľadom na odstup času. Bol spolujazdcom v sprievodnom vozidle, ktoré prvé vošlo do križovatky. Vždy má zapnuté výstražné zvukové aj svetelné zariadenie. Navyše mal ruku s terčíkom na zastavenie vystrčenú von z okna. Sprievodné motorové vozidlo odchádza z križovatky až potom, ako prejde posledné auto z kolóny. Takto to bolo aj v tomto prípade. Všetky autá rešpektovali signalizáciu na zastavenie, akurát nie motorové vozidlo, ktoré viedla odporkyňa v rade 2/. Táto obišla ich sprievodné vozidlo a narazila do ďalšieho auta patriaceho ku kolóne, t.j. auto značky Y.. Nie je pravdou, že by opustili križovatkou ešte predtým, ako celá kolóna, ktorú doprevádzali prešla cez križovatkou. Podľa predpisov mali tak vojsť do križovatky, aby boli viditeľní, čo aj urobili.

Svedok Y. W., ktorý bol vodičom sprievodného vozidla uviedol, že keď vchádzal do križovatky zo smeru od F. F., na semafore bolo červené svetlo, preto išli do križovatky obozretne. Dostavili sa do stredu križovatky, aby ich všetci vodiči videli. Mali zapnuté všetky zvukové zariadenia. Za ním sa blížila kolóna. Chceli vystúpiť z auta z toho dôvodu, aby zabezpečili križovatkou. Zbadal, ako jedno auto preletelo a narazilo do druhého auta v kolóne. Tam, kde zastal, to miesto považoval za stred križovatky. Mal za to, že je viditeľné auto z každej strany. Nevedel sa vyjadriť, či auto prichádzajúce z T., ktoré viedla odporkyňa v rade 2/ zastalo na križovatke alebo následne sa pohlo a prešlo plynule cez križovatkou.

Z rozsudku Okresného súdu v Žiline sp.zn. 24S 15/2003 bolo zistené, že bolo zrušené rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Žilina, č. KRP - 44/KDI-SK-2003 zo dňa 04.08.2003 a rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Y., číslo I.-T.-X.-L.-X.-XXXX zo dňa 30.05.2003 a vec bola vrátená žalovanému, t.j. Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Ž. na ďalšie konanie podľa ust. § 250 j) ods. 2 písm.c) O.s.p.. V odôvodnení súd konštatoval pochybenie správnych orgánov a preto ich rozhodnutia zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Na preukázanie viny podľa Okresného súdu Žilina musí mať správny orgán zistený celkový priebeh dopravnej nehody a z toho potom vyplynie chovanie iných účastníkov nehody, alebo zainteresovaných osôb. Poukázal na potrebu znaleckého posudku, ktorá v tomto konaní nebola vykonaná. V spise Okresného súdu Žilina, konkrétne rozhodnutia o priestupku, ktorý sa v tomto spise nachádza vydalo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát v Y. dňa 30.05.2003 bolo zistené súdom, že bolo vypracované odborné vyjadrenie znalcom K.. T. Y.. Okresný súd sa pokúsil od znalca K.. T. Y.W. zabezpečiť toto odborné vyjadrenie, nakoľko ho nemohol zistiť z priestupkového súdu, lebo tento bol už skartovaný. K.. T. Y. uviedol, že podľa výpisu zo znaleckého denníka 2002 a 2003 neevduje znalecký úkon k tejto dopravnej nehode. Nie je vylúčené, že ho kontaktovali osobne alebo telefonicky príslušníci PZ, ktorí nehodu šetrili a požiadali ho o stanovisko, prípade priamo si urobili záznam do spisu, z toho však už nemá žiadne podklady ani kópie, ktoré by dal k dispozícii súdu. Súd teda nemohol doplniť dokazovanie odborným vyjadrením znalca, prípadne znaleckým posudkom, ktoré by v minulosti vypracoval znalec K.. Y.. Bližšie sa nemohol oboznámiť ani s priestupkovým spisom, ktorý bol skartovaný. Taktiež boli skartované interné predpisy, ktorými sa riadila preprava vozidiel W. F. L.. Podľa názoru súdu nebolo možné vykonať ani ďalšie dokazovanie. Právny zástupca odporcov síce navrhoval rekonštrukciu celej nehody, toto však podľa názoru súdu nie je možné

na odstup času a na to, že došlo k podstatnej rekonštrukcii križovatky, kde došlo k nehode. Tiež podľa názoru okresného súdu nie je možné nariadiť znalecké dokazovanie na priebeh nehody z dôvodov, pre ktoré nie je možné vykonať rekonštrukciu, ako aj preto, že motorové vozidlo značky Mercedes už neexistuje. Nie je dostupný žiadny materiál, žiadna fotodokumentácia, detailný popis dopravnej nehody, vieryhodné objektívne zistenia o rýchlosti motorových vozidiel a podobne, ako to konštatoval vo svojom rozhodnutí Okresný súd Žilina vydanom pod sp.zn. 24S 15/2003. Znalec, ktorého by súd ustanovil by nemal z čoho vychádzať.

Súd v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline sa zaoberal ust. § 431 O.z., účasťou na spôsobení vzniknutej škody prevádzkovateľmi, pričom mohol vychádzať len z dôkazov, ktoré mal k dispozícii. Z týchto dôkazov mal preukázané, že sprievodné vozidlo zastalo v križovatke, v ktorej vošlo na červenú signalizáciu so zapnutou výstražnou svetelnou a zvukovou signalizáciou. Bolo tam aj v čase dopravnej nehody zrážky motorového vozidla vedeného odporkyňou v rade 2/ a doprovodného vozidla značky Y.. Neuveril tvrdeniu odporkyne v rade 2/, že sprievodné motorové vozidlo sa začalo pohybovať smerom na Žilinu z križovatky a to nielen vzhľadom na výpovede policajtov, ktorí sprevádzali vozidlo W. F. L. , ale aj z výpovede svedka chodca K. V.. Toho súd nemohol vypočuť, lebo nie sú známe žiadne údaje, na základe ktorých by ho súd mohol identifikovať a následne vypočuť. Taktiež jej neuveril ani vzhľadom na výpoveď vodiča stojaceho motorového vozidla Y. S., ktorého súd nemohol vypočuť z tých istých dôvodov ako svedka V.. Tieto mená sú spomínané v rozhodnutí Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajského dopravného inšpektorátu v Ž., číslo Č.-V.-XX-V.-L.-XXXX. Vzhľadom na toto zistenie podľa názoru súdu mala odporkyňa v rade 2/ venovať zvýšenú pozornosť pri jazde cez križovatku aj pri zapnutí zelenej svetelnej signalizácie v smere jej jazdy, i keď v jej smere jazdy sprievodné vozidlo nestálo. Podľa názoru súdu mohla dedukovať určité problémy vzhľadom na sprievodné vozidlo, ktoré sa stále nachádzalo na križovatke. Na druhej strane podľa názoru súdu sa podieľal na vzniknutí škody aj vodič doprovodného vozidla, keď nedostatočne venoval pozornosť pri vjazde do križovatky zo smeru od F. F.. Skutočnosť, že doprevádzal vozidlo W. F. L. ho neoprávňovala, aby vošiel do križovatky bez toho, aby sa presvedčil, či nedôjde k stretu s iným vozidlom, navyše keď v jeho smere jazdy svietilo červené svetlo na semafore. Zvýšenú pozornosť mal venovať aj z toho dôvodu, že bol zaradený v strednom jazdnom pruhu a vo výhlade v smere ku T., odkiaľ išla odporkyňa v rade 2/ mu bránilo vo výhlade nákladné motorové vozidlo, ktoré stálo vo vedľajšom jazdnom pruhu. To, že doprevádzal vozidlo W. F. L. ho neoprávňovalo dodržiavať základné povinnosti v cestnej premávke. Určitá úprava, prípadne určité usmernenie boli upravené v interných predpisoch W. F. L. , avšak nie až v takom rozsahu, že by nebolo jeho povinnosťou rešpektovať základné povinnosti v cestnej premávke. Toto súd mohol len logicky dedukovať, nakoľko interné predpisy, ktoré upravovali postup pri sprevádzaní vozidiel W. F. L. nemal k dispozícii, i keď sa ich snažil zabezpečiť, nakoľko sú už skartované. Že zo strany doprovodu neboli dodržané predpisy, najmä rýchlosť a s tým súvisiaca aj bezpečnosť jazdy dokazuje aj časť odchodu z banky z F. F. a to 12.50 hod. a čas nehody v Y. na križovatke o 13.25 hod.. Samotní policajti sprevádzajúci vozidlo W. F. L. uvádzali, že odchod vozidla z banky sa vždy vyznačuje. Súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, ku ktorému došiel na základe vykonaných dôkazov a ktoré vyhodnotil tak, ako je uvedené vyššie dospel k záveru, že odporcovia, ako aj vodič motorového vozidla značky Y. doprevádzajúce auto W. F. L. mali rovnakú mieru účasti na spôsobení vzniknutej škody.

Ďalšou otázkou bola otázka výšky škody. Pri riešení tejto otázky súd mohol vychádzať len z dôkazov, ktoré mal k dispozícii. Motorové vozidlo značky Y. už neexistuje. Súd sa pokúsil v zmysle návrhu právneho zástupcu odporcov zabezpečiť na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru, dopravný inšpektorát v F. F., údaje o tomto vozidle, ktoré bolo pri dopravnej nehode poškodené, avšak bolo mu oznámené, že také vozidlo nie je a ani nebolo tam evidované. Súd vzhľadom na danú dôkaznú situáciu vychádzajúc z listinných dôkazov, ktoré mal k dispozícii a z výpočty hodnoty vozidla a výšky škody použijúc pri tom svoju úvahu v zmysle ust. § 136 O.s.p., že škoda sa rovná sume 27.138,61 € (817.578 Sk), z čoho polovica podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody sa rovná sume 13.569,30 €. Túto sumu súd zaviazal zaplatiť odporcu v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne navrhovateľovi a to v zmysle ust. § 427 a 431 O.z.. U odporkyne v rade 2/ aplikoval aj ust. § 420 ods. 1 O.z..

V zmysle ust. § 517 ods. 2 O.z. súd ďalej zaviazal odporcov v rade 1/ a 2/ uhradiť navrhovateľovi aj 6 % ročný úrok z omeškania od 24.03.2005, nakoľko so zaplatením tejto sumy sa dostali do omeškania s priznanou sumou, lebo žiadnu sumu navrhovateľovi neuhradili, i keď ich tento vyzval na úhradu škody.

Súd teda vyhodnotiac každý dostupný dôkaz osobitne ako aj v ich vzájomných súvislostiach rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a zaviazal odporcov v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne k zaplateniu sumy 13.569,30 € s 6 % ročným úrokom z omeškania od 24.03.2015 až do zaplatenia. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania, pretože dá sa povedať, že v tejto veci mal každý z účastníkov len čiastočný úspech vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu /dvojmo/.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p. / uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a/

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.